

sin Formue og i saa Henseende er gaaet i Interesseskab med en Anden eller Andre, saa vil den Omstændighed, at denne Anden eller disse Andre træde ud, ingenlunde kunne medføre for den tilbageblivende Part, at Afstillelsen skulde ophøre imellem dennes fælles og særlige Sager. Indtil Forholdet er opgjort, vedbliver virkelig den Deel af det tilbageblivende Formuesforhold, der var indbraget i Interesseskabet, at være adskilt fra den private Virksomhed, som han havde udenfor Interesseskabet. At det vilde være urimeligt at vedligeholde en saadan Afstillelse imellem den Deel af hans Virksomhed, der var aldeles privat, og den Deel, med Hensyn til hvilken han havde indgaaet Interesseskab, er ganske vist; men det erkjendes ogsaa fra alle Sider, at det ikke er Meningen at vedligeholde Afstillelsen imellem Kongerigets særlige og Kongerigets fælles Anliggender. Det er urimeligt at ville vedligeholde denne Afstillelse, og vi ere jo Alle enige om at arbejde hen til at faae den udjernet; men indtil disse Forhold ere blevne ordnede, vedbliver Afstillelsen at være eksisterende. Vel har man, da man i sin Tid talte om fælles og særlige Anliggender, haft for Dø, at der var nogle Anliggender, som skulde omfatte saavel Kongeriget som Slesvig, og andre Anliggender derimod, som kun skulde have Hensyn til de enkelte Landsdele; men jeg skal tillade mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa, hvad der forøvrigt er blevet sagt mange Gange, at naar der i Grundloven tales om fælles og særlige Anliggender, fremtræde disse Udtryk kun som Navnebetegnelser, og jeg vil sige til, at det var ilde, hvis det forholdt sig anderledes. Hvis det ikke var Navnebetegnelser, saa maatte man i Kraft af det Raisonnement, de Herrer føre, komme til, at ogsaa Grundloven af 5te Juni forsvandt; thi kan der ikke være Tale om fælles Anliggender, fordi der intet Fællesskab er, saa kan der heller ikke være Tale om særlige Anliggender, eftersom dette Begreb absolut og bestemt forudsætter som Modsatning fælles, og kan der ikke være Tale om særlige Anliggender, saa maa ogsaa Forsatningen for de særlige Anliggender falde bort (Munterhed). Ja, det morer de Herrer; mig morer det sandelig ogsaa; men

jeg troer, at hvad jeg siger, afgiver tilstrækkeligt Beviis paa, i hvilken Urimelighed de Herreres Tankegang er kommen ind, som mene, at Fællessagerne nu maae være bortfaldne derved, at Slesvig er gaaet bort. Hvad der er Fælles og Særligt behøve vi ikke at strides om; thi dette er udtrykkeligt sagt i Grundloven, som ogsaa anført af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Kred, i den Grundlov, som vi jo Alle skulle have Agtelse for, og som vi have aflagt Ed paa at ville holde, og i saa Henseende er det behageligt for mig at kunne henholde mig til den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, som til Styrke derfor har oplæst de paagældende Bestemmelser i Grundlovene af 29de August 1855 og af 18de November 1863. I § 2 af Grundloven af 29de August 1855 er det udtrykkeligt opregnet, hvad der er særlige Anliggender, og ingen andre ere altsaa særlige Anliggender; i Grundloven af 18de November 1863 er der sagt, at, hvad der ikke udtrykkeligt er nævnt som Særligt, er Fælles; derved er Definitionen af, hvad der er Særligt og hvad der er Fælles, givet, og at Omraadet for disse Fællesanliggender forandres, kan naturligviis ikke forandre deres Character. Deraf følger nu fremdeles, at det ligeledes kun er en Talemaade, naar man siger, at der ikke mere kan være Tale om fælles og særlige Indtægter og Udgifter, thi disse ere ligeledes definerede i Grundloven af 29de August 1855, hvis § 4 udtrykkeligt siger, at „Kongerigets særlige Indtægter ere alle de, der hidrøre fra dets særlige Indtægtskilder eller opkræves til dets særlige Anliggender“, og for ikke at levne nogen Tvivl er der tilføjet i Parenthes: „cfr. § 2“. De særlige Indtægter ere altsaa de Indtægter, der flyde fra de Kilder, der ere nævnte i § 2, eller staae i Forbindelse med de Anliggender, som der ere nævnte; alle andre Indtægter ere altsaa fælles, og fælles Indtægter og fælles Udgifter ere saaledes Begreber, hvorom der ikke behøves at strides (S. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet!). Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds yttrede den For- mening, at Fleertallets Forslag til § 6 maatte siges at være endogsaa et meget tilbageholdende Forslag, det brød ikke overtvert med Noget. Det forekommer mig dog, at det bryder over-